

Menu

- Prima pagină
- Lucafaarul de seară
- Editorial
- Debut
- Educație
- Invitație la lectură
- Comentarii
- Alitudinii
- Diverse
- Istoria culturii
- Interviu
- Evenimente
- Știri de presă
- Contact

Caută pe sit

Caută

Arhiva

- ianuarie 2024
- decembrie 2023
- noiembrie 2023
- octombrie 2023
- septembrie 2023
- august 2023
- iulie 2023
- iunie 2023
- mai 2023
- aprilie 2023
- martie 2023
- februarie 2023
- ianuarie 2023
- decembrie 2022
- noiembrie 2022
- octombrie 2022
- septembrie 2022
- august 2022
- iulie 2022
- iunie 2022
- mai 2022
- aprilie 2022
- martie 2022
- februarie 2022
- ianuarie 2022
- decembrie 2021
- noiembrie 2021
- octombrie 2021
- septembrie 2021
- august 2021
- iulie 2021
- iunie 2021
- mai 2021
- aprilie 2021
- martie 2021
- februarie 2021
- ianuarie 2021
- decembrie 2020
- noiembrie 2020
- octombrie 2020
- septembrie 2020
- august 2020
- iulie 2020
- iunie 2020
- mai 2020
- aprilie 2020
- martie 2020
- februarie 2020
- ianuarie 2020
- decembrie 2019
- noiembrie 2019
- octombrie 2019
- septembrie 2019
- august 2019
- iulie 2019
- iunie 2019
- mai 2019
- aprilie 2019
- martie 2019
- februarie 2019
- ianuarie 2019
- decembrie 2018
- noiembrie 2018
- octombrie 2018
- septembrie 2018
- august 2018
- iulie 2018
- iunie 2018
- mai 2018
- aprilie 2018
- martie 2018
- februarie 2018
- ianuarie 2018
- decembrie 2017
- noiembrie 2017
- octombrie 2017
- septembrie 2017
- august 2017
- iulie 2017
- iunie 2017
- mai 2017
- aprilie 2017
- martie 2017
- februarie 2017
- ianuarie 2017
- decembrie 2016
- noiembrie 2016
- octombrie 2016
- septembrie 2016
- august 2016
- iulie 2016
- iunie 2016
- mai 2016
- aprilie 2016
- martie 2016
- februarie 2016
- ianuarie 2016
- decembrie 2015
- noiembrie 2015
- octombrie 2015
- septembrie 2015
- august 2015
- iulie 2015
- iunie 2015
- mai 2015
- aprilie 2015
- martie 2015
- februarie 2015
- ianuarie 2015
- decembrie 2014
- noiembrie 2014
- octombrie 2014
- septembrie 2014
- august 2014
- iulie 2014
- iunie 2014
- mai 2014
- aprilie 2014
- martie 2014
- februarie 2014
- ianuarie 2014
- decembrie 2013
- noiembrie 2013
- octombrie 2013
- septembrie 2013
- august 2013
- iulie 2013
- iunie 2013
- mai 2013
- aprilie 2013
- martie 2013
- februarie 2013
- ianuarie 2013
- decembrie 2012
- noiembrie 2012
- octombrie 2012
- septembrie 2012
- august 2012
- iulie 2012
- iunie 2012
- mai 2012
- aprilie 2012
- martie 2012
- februarie 2012
- ianuarie 2012
- decembrie 2011
- noiembrie 2011
- octombrie 2011
- septembrie 2011
- august 2011
- iulie 2011
- iunie 2011
- mai 2011
- aprilie 2011
- martie 2011
- februarie 2011
- ianuarie 2011
- decembrie 2010
- noiembrie 2010
- octombrie 2010
- septembrie 2010
- august 2010
- iulie 2010
- iunie 2010
- mai 2010
- aprilie 2010
- martie 2010
- februarie 2010
- ianuarie 2010
- decembrie 2009
- noiembrie 2009
- octombrie 2009
- septembrie 2009
- august 2009
- iulie 2009
- iunie 2009
- mai 2009
- aprilie 2009
- martie 2009
- februarie 2009
- ianuarie 2009

Colecția revistei

- Anul 1
- Anul 2
- Anul 3
- Anul 4
- Anul 5
- Anul 6

Ionuț CARAGEA: poeme din volumul „Cer fără scări/Ciel sans escalier”

Articol scris de: **Ionuț CARAGEA** / 16 ian. 2015

Ionuț CARAGEA: Poeme din volumul „Cer fără scări/Ciel sans escalier”, editura eLiteratura, București, 2014

Disconnect

și dacă pică serverul mai sunt poet?

și dacă pică brusc internetul în toată lumea

cine va mai auzi de mine?

mi-ar plăcea să se dea o lege

prin care să se interzică poezia în locurile publice

să te duci în locurile special amenajate

cu un creion și o foaie de hârtie

să scrii numai pentru tine

ca și când poezia ta

ar fi un inel de logodnă

sau o promisiune de iubire

mi-am rănit sufletul pe hârtie

într-o ballă de cuvinte

tu îi spui cișeu

deșeu sau pur și simplu vorbărie

în timp ce poezia este o trecere de pietoni

între viață și moarte

sau un mistreț fugărit de alice

într-o pădure virgină

ceea ce scriu nu-i o simplă îndeletnicire

ci o dedicație pentru Dumnezeu

care uneori îți pune palma

pe frunte, femeie

chiar dacă viața înseamnă un spital

în care oamenii te tratează

cu pastile de sicir

în timp ce moartea inventariază suflete

dacă ar pica internetul

aș merge cu picioarele goale prin țărăni

să simt trupul rece al înaltașilor mei

sau m-aș tunde zero

să nu-și dea nimeni seama

cât de frumos ninge

aș renunța la această vorbărie

și îți-aș trage un șut

acolo unde te doare cel mai tare

să-ți arăt cât de mult te iubesc

m-am născut pe Google

toată lumea știe

și tot caut, tot caut locul

în care să mă spovedesc

Cer fără scări

poți să privești așa la Cer

ca înecatul la suprafața apei

nimeni, dar nimeni nu-ți întinde o mână

poți să privești așa la Cer

ca la o țesătură fină de stele

cu care moartea-ți acoperă ochii

nimeni, dar nimeni nu-ți întinde o mână

și mai poți să privești așa la Cer

ca la tavanul vecinului de deasupra

care se uită la tavanul vecinului de deasupra

Dumnezeu locuiește la ultimul etaj

într-un Cer fără scări

Inimă cu perucă

cuvintele sunt decorații obținute

în războaiele minții

și fiecare-și construiește-o legendă

în jurul propriului nume

și fiecare-și dă întâlnire cu moartea

cel puțin o dată în viață

rupând o legătură romantică de lungă durată

cu boala, tristețea, mizeria și alte amante perfecte

și ochii lui Dumnezeu care sunt peste tot

și țî-e imposibil să scapi de privirea lor insistentă

și cauți soluții inovatoare

să te ascunzi mai bine în tine

până și inima ta poartă perucă

până și pentru călătoria din vise

ai nevoie de ghid

Niciodată nu luăm moartea în serios

niciodată nu luăm moartea în serios

această prezență invizibilă

care ne locuiește în fiecare clipă

oricât de pustii ar fi viețile

ca niște străzi pe care doar praful mai circulă

ne dăm întâlnire cu umbrele

și mergem împreună în întâmpinarea dezastrelor

ajungem să credem că singura iubire

a fost să ne doară ceva

un semn divin, o judecată cu porțile sărutului închise

niciodată nu luăm moartea în serios

fiorul acela ce trece prin șira spinării

ca o cădere în gol în propriul vis

în clipa aceea când atingem pământul

și totul se cutremură

chiar și pământul dinlăuntru

mergem încolonați, oameni și umbre

fiecare ne dorim să fim altceva

într-un final și unii și alții

suntem îngeri și păsări negre

pe cerul din gura unui mort celebru

Facebook 4 LinkedIn Email

Similare

Ionuț Caragea – volumul „Cer fără scări/Ciel sans escalier”, editura eLiteratura, București, 2014

16 ianuarie 2015

În „Comentarii”

Arena cârților. Ionuț CARAGEA: „Cer fără scări/ Ciel sans escalier”, Ed. eLiteratura

6 septembrie 2014

În „Lucafaarul de seară”

Cum trebuie să fe poetul

15 februarie 2011

În „Comentarii”

Abonare la articole via email

Introduceți adresa de email pentru a primi notificări prin email când vor fi publicate articole noi.

Adresă email

Abonare

Alătură-te celorlalți 2.661 de abonați.

Articole recomandate

- Pop Șteiu: Iubire perpetuă
- Ionuț Caragea – volumul „Cer fără scări/Ciel sans escalier”, editura eLiteratura, București, 2014
- Dacă ești sau e doar vorbă
- Boris Marian: Stăruie rele pentru burul poet
- Gelu DORIAN: „CARTEA SINGURĂȚĂLOR”

